

„O minune de roman!
M-am îndrăgostit de cartea
asta la fel de tare cum s-a
îndrăgostit Frank de Ava!”

Renée Rosen, autoarea
romanului *Cele două grații*

STRĂINI *în* NOAPTE

— ◆ ◆ — UN ROMAN DESPRE — ◆ ◆ —
FRANK SINATRA *și* AVA GARDNER

COAUTOAREA BESTSELLERULUI *NE VEDEM ÎN MONACO!*

HEATHER WEBB

TRADUCERE DE ALINA BÂLTÂC

LEDA BAZAAR

HEATHER WEBB

STRĂINI
în NOAPTE

UN ROMAN DESPRE
FRANK SINATRA *și* AVA GARDNER

Traducere din limba engleză de
ALINA BĂLTĂC

PROLOG

FRANK

TOATE MOMENTELE ÎNSEMNATE DIN VIAȚA MEA AR putea fi măsurate cu ușurință în note muzicale sau cântece, lucru care nicicând nu s-a dovedit mai adevărat decât în prima seară în care am văzut-o. Stătea în celălalt capăt al încăperii și îi aparținea altcuiva.

În timp ce orchestra își încheia programul, iar luminile se aprindeau, eu m-am îndepărtat de microfon. Din sala învăluită în fum de la Hollywood Palladium au izbucnit urale și fluierături. Mi-am șters sudoarea de pe frunte și am luat o înghițitură zdravănă de apă dintr-un pahar, căci aveam gâtul uscat după cât cântasem.

— Bine, băieți, ne vedem în 20 de minute! a zis Tommy, liderul orchestrei și șeful, în timp ce își lăsa trombonul pe scaun.

Muzicienii și-au șters instrumentele și le-au pus cu grijă în cutii înainte de a pleca să facă rost de băuturi răcoritoare. În ceea ce mă privește, eu am comandat ceva de la o chelneriță drăguță care flutura din gene la mine și mi-a cerut un autograf. I-am făcut plăcerea. N-am fost niciodată genul de artist care să refuze un admirator și nici nu voi fi.

Cu paharul de whiskey în mână, am dat ocol încăperii, salutându-i pe cunoscuți, precum și pe cei cu oarecare influență, dar, la o adică, nu eram eu cea mai importantă persoană de acolo? Până la urmă, toți veniseră să mă audă cântând. Dusesem orchestra lui Tommy Dorsey pe noi culmi, și nimeni nu o putea nega, nici măcar Tommy însuși, care continua să se comporte ca și cum ar fi trebuit să îi sărut inelul în semn de recunoștință pentru șansa pe care mi-o oferise de a merge în turneu alături de el și de băieții lui. Totuși, numele meu, nu al său, îl strigau admiratoarele în vreme ce așteptau la rândul care înconjură clădirea fiecărui club sau a fiecărei săli de concerte în care cântam.

În colțul celălalt al încăperii l-am observat pe Mickey Rooney, prințul de la Hollywood și vedeta numărul unu de la MGM, așa că m-am îndreptat spre el. Speram ca într-o bună zi să fiu și eu luat în serios ca actor.

— Salutare, Mickey! am zis și i-am întins mâna pentru a da noroc. Mă bucur să te văd!

— Ei, ia te uită, este domnul Sinatra în persoană! mi-a răspuns, strângându-mi mâna cu hotărâre. Ce mai program în seara asta! Orchestra lui Dorsey e una dintre preferatele mele. Firește, și tu te-ai descurcat bine.

Am râs, amuzat de remarca lui. Îmi plăcea tipul.

— Mă bucur să aud asta, așa că îți mulțumesc!

Și atunci am văzut-o lângă el, înveșmântată într-o rochie albă: păr închis la culoare, ochi migdalați și o mică gropiță în bărbie. Nu era doar frumoasă – văzusem o mulțime de femei care se potriveau acestei descrieri –, era o zeiță sculptată din cea mai desăvârșită marmură. Genul de femeie care îți tăia respirația.

Din nefericire, purta și un inel pe un anumit deget.

Mi-am dres glasul.

— Ooo, dar ai o frumusețe de soție! am zis și am făcut semn către ea. Dacă aș fi văzut-o primul, cu siguranță și eu aș fi luat-o de nevastă!

Mickey a râs și și-a pus mâna pe spatele ei.

— Frank, ți-o prezint pe Ava Gardner. Este una dintre zeițele iubirii ale lui Mayer.

Louis B. Mayer era șeful MGM și un nemernic și jumătate, dar îl suportam cu toții în speranța că aveam să obținem un rol în filmele lui. Nu mă surprindea, așadar, că pusese gheara pe frumușica asta focoasă.

— Pun pariu că este, am spus, remarcându-i gâtul grațios și rotunjimea de fildeș a sânilor.

În timp ce mă privea, expresia ei s-a asprit. Bănuiam că prea mulți oameni îi subestimau inteligența; eu, unul, nu aveam să o subestimez în nicio privință. Era o veritabilă femeie fatală. Nu aveai cum să negi asta, căci era evident de la prima vedere.

— Bună, Ava! am salutat-o și i-am oferit cel mai irezistibil zâmbet al meu.

În ochii ei strălucea o emoție abia perceptibilă.

— Bună seara, domnule Sinatra! a zis și s-a întors cu spatele la mine, pentru a-i face semn unui chelner să-i aducă de băut.

Am încremenit când m-a ignorat, dar am încercat din nou:

— O să fie o noapte minunată, bag mâna în foc!

De data aceasta, s-a întins după mâna lui Mickey.

— Deja a fost.

Zâmbetul mi-a înghețat pe față. Dintr-un motiv oarecare, mă detesta, puțin îi păsa cine sunt și era clar că trebuia să mă car.

CAPITOLUL I

AVA

HOLLYWOODUL ERA EXACT AȘA CUM MĂ AȘTEPTASEM, și totuși nu.

Mă așteptasem la panouri acoperite cu afișe în culori vii ale filmelor și reclame luminoase montate pe cinematografe strălucind mai tare decât orice văzusem în banalul meu oraș natal. Mă așteptasem la decapotabile perfect lustruite ce go-neau pe Sunset Boulevard pe sub palmierii falnici și seni-nul cer californian. Cei mai frumoși oameni din America se plimbau pe acele străzi, frecventau cafenelele și le ofereau un plus de farmec cluburilor de jazz și barurilor înveșmân-tați în cele mai elegante haine pe care le aveau în garderobă. Toți voiau să devină vedete la Hollywood: actori, scenariști sau regizori, cântăreți sau dansatori, deopotrivă. La toate acestea mă așteptasem.

Însă lucrurile la care nu mă așteptasem m-au zguduit până în adâncul ființei, răsturnând complet tot ceea ce crezusem că este adevărat în lume. Tot ceea ce este adevărat în privința mea, Ava Lavinia Gardner. Nu aveam să uit niciodată primii ani petrecuți la Hollywood, când mă simțisem ca un pește care se zbate pe malul unui râu, disperat după o înghițitură de aer și, sincer, în dimineața aceea, cinci ani mai târziu, în

timp ce așteptam să fiu primită în strălucitoarele birouri ale studiourilor MGM, lucrurile încă nu arătau prea diferit de ceea ce îmi fusese dat să trăiesc în primele zile.

O tânără cu părul blond și ondulat tuns bob a aruncat o privire într-o mapă.

— Domnișoară Gardner! m-a strigat.

M-am ridicat, strângând în mâini poșetuța pe care sora mea, Bappie¹, insistase să o port ca să arăt ca o doamnă, și am urmat-o pe secretară în biroul unde trebuia să aibă loc următoarea mea lecție. Mirosul de fum de țigară stătut intrase în pereți și în covor, iar razele soarelui treceau prin fereastră, făcând aerul din încăpere de-a dreptul sufocant. Sala de așteptare în sine era imposibil de descris, cu excepția unui palmier mare în ghiveci care se afla în colțul de lângă fereastră și a unui perete acoperit cu afișe promoționale ale unor filme vechi – *The Thin Man*², *Pe aripile vântului*, *Venus dansează*³ –, postere pe care le văzusem de nenumărate ori, dar care încă îmi aminteau de clipa în care mă îndrăgostisem de filme.

— Așteaptă aici! mi-a spus secretara, făcându-mi semn spre scaun să mă așez. Profesoara va veni imediat. Lilly a întârziat puțin astăzi. Oh, și am adăugat o oră de dicție în programul tău de după-amiază, a adăugat secretara blondă, oferindu-mi un zâmbet prin care parcă voia să îmi ceară scuze.

¹ Este vorba despre Beatrice Gardner Cole, sora mai mare a actriței (n. tr.).

² *The Thin Man*, film american din 1934, avânt la bază un thriller semnat de Dashiell Hammett. Pelicula, în regia lui W.S. Van Dyke, i-a avut în rolurile principale pe Maureen O'Sullivan și William Powell și a primit patru nominalizări la Premiile Oscar, ediția din 1935 (n. tr.).

³ *Venus dansează* (titlu original: *Dancing Lady*), film american muzical din 1933, în regia lui Robert Z. Leonard. Pelicula i-a avut în rolurile principale pe celebrii Joan Crawford și Clark Gable și a marcat debutul în film al lui Fred Astaire (n. tr.).

Mi-am înăbușit un geamăt. În ultimii ani, petrecusem deja mai multe ore pe zi lucrând la etichetă și, bineînțeles, luând cursuri de actorie cu faimoasa Lilly Burns. Nu că ar fi contat în vreun fel. Chiar și eu știam că sunt o actriță catastrofală. Dacă aș fi fost în stare de ceva, MGM nu ar fi continuat să-mi ofere ședințe foto și roluri atât de neînsemnate, încât la fel de bine aș fi putut să fiu un obiect de recuzită dintr-o scenă oarecare.

Oricât de mult mi-ar fi plăcut filmele în copilărie, nu mă gândisem niciodată la actorie. Visul meu secret era să fiu solista unei trupe, probabil pentru că mă îndrăgostisem de aproape orice cântăreț chipeș pe care îl auzeam la radio. Vocea îmi era bună, guturală într-un mod plăcut, dar știam că nu sunt suficient de înzestrată pentru a face o carieră din asta. În plus, genunchii îmi înțepeneau, iar gâtul mi se usca ori de câte ori trebuia să îmi demonstrez talentul în fața altora. În loc să încurajeze visuri prostești, mama și Bappie avuseseră grijă să mă îndrume către deprinderea abilităților necesare muncii de secretară și dactilografă – până în acea zi hotărâtoare, când omul potrivit, în costumul potrivit, îmi zărise fotografia atârnată într-o vitrină.

Să fiu sinceră, eram considerată una dintre fetele frumoase; zeițele iubirii, cum ni se spunea. Doar că mă purtam complet inadecvat și vorbeam ca o biată provincială din Grabtown, Carolina de Nord, sau cel puțin așa mi se tot repetase de când venisem în acest oraș al zâmbetelor false și al visurilor de aur. Învățasem între timp că toții anii în care alergasem desculță după fratele meu și prietenii lui pe câmpurile de tutun din orașul nostru natal – ceva ce mă gândisem mereu că avea să mă facă la fel de puternică precum ei – nu avuseseră efectul dorit. Mă transformaseră, în schimb, într-o ființă naivă în ceea ce privește mersul lumii. Acum, când

A fost o poveste de dragoste tumultuoasă, care a scandalizat lumea: Frank Sinatra și Ava Gardner s-au certat, s-au iubit cu patimă și au trăit la intensitate maximă. Acum, această idilă plină de impetuozitate prinde viață!

În vremurile de glorie ale Hollywoodului, două dintre cele mai strălucitoare stele aveau să defnească – și să sfideze – o epocă...

Ea era o veritabilă frumusețe sudistă dintr-un orașel de provincie, transformată într-o zeiță a iubirii la Hollywood. El, un cântăreț legendar, a cărui voce fermeca întreaga lume. Ei erau Ava Gardner și Frank Sinatra. Separat, erau irezistibili; împreună însă, formau o combinație explozivă.

În timp ce cariera Avei e în ascensiune, a lui Frank – inclusiv imaginea sa publică de cap al familiei – este în declin. Vremurile în care era hărțuit de admiratoare ce țipau isteric, iar melodiile sale erau în topurile muzicale, sunt de domeniul trecutului. Ava, în schimb, apare pe prima pagină a tuturor tabloidelor din America. Gelozia și infidelitatea sunt la ordinea zilei, iar când cei doi se lasă înfrânți de crize emoționale și vicii, fericirea începe să le fie amenințată.

Pe măsură ce se luptă cu nenumărate suferințe și coborâșuri, succese și eșecuri, dar și pasiune și furie, cei doi artiști se întreabă dacă nu cumva următorul hop va însemna nu doar sfârșitul gloriei, ci și, cel mai devastator, sfârșitul a ceea ce au împărtășit în tot acest timp.

Un roman captivant, în care își fac apariția numeroși artiști a căror faimă străbate continente și decenii, *Străini în noapte* aduce la viață cea mai fascinantă poveste de dragoste a secolului XX.

„Relația extrem de zbuciumată dintre Ava Gardner și Frank Sinatra, așa cum este descrisă în *Străini în noapte*, scoate la iveală atât strălucirea cinematografică a epocii de aur a Hollywoodului, cât și latura întunecată a acestui loc. Cei care tânjesc după o poveste plină de farmec și bârfe savuroase o vor citi pe nerăsuflăte!”

STEPHANIE MARIE THORNTON, autoarea bestsellerului *A Most Clever Girl*